

ческа смърт за учението Христово, каквито сж били напр. римскитѣ папи: св. свещеномученикѣ Климентѣ, св. Линѣ и много други римски папи, които сж занимавали римския папски престолѣ въ първитѣ вѣкове на християнството и сж пострадали мъченически за евангелското христово учение. Въ сжщата II глава и 2 стихѣ въ Апокалипсиса се говори пророчески за сжществуващия спорѣ помежду блаженейшитѣ архиепископи Римския и Цариградския за основанието на цариградската църква отъ св. апостолѣ Андрей Първозванный. Римския блаженейши архиепископѣ, като не се говори никжде въ Свещеното писание за основанието на цариградската църква отъ св. апостола Андрея Първозванный, то той е оспорвалѣ това предание, че е основана цариградската църква отъ св. апостола Андрей Първозванный, като е намиралѣ това предание за лѣжливо и нарочно измислено съ користолюбива целѣ отъ цариградскитѣ архиепископи, за да предадатѣ по-голѣмо историческо апостолско значение на своята Цариградска църква. Както е известно, въ времето на земния животѣ на св. апостоли малкия тракийски градецъ Византѣ е билѣ незначителенѣ, въ когото въ първитѣ вѣкове на християнството е живѣелѣ простѣ епископѣ, който е билѣ подчиненѣ на каноническата църковна властѣ на Ираклийския митрополитѣ въ Тракия. Когато първия християнски римски императорѣ св. Константинѣ Велики е пренесѣлѣ римско-императорския престолѣ отъ Римѣ въ малкия тракийски градецъ Византѣ, когото той е нареклѣ по неговото име Константинополѣ, то тогава вече, подѣ покровителството на императорската властѣ II вселенски съборѣ е въздигналѣ простия епископѣ на тракийския градецъ Византѣ, сега вече столица на римската империя, въ патриаршеско достойнство, като му било дадено мѣсто по преимущество на честѣ, подирѣ римския блаженейши архиепископѣ, като на епископѣ на Константинополѣ—новия Римѣ. Това древно историческо право на ираклийския митрополитѣ надѣ цариградския патриархѣ се запазва и до настояще време, и напомнюва нѣкогашното каноническо църковно подчинение на простия епископѣ на малкия тракийски градецъ Византѣ подѣ църковната властѣ на ираклийския митрополитѣ. То се състои въ следния древенѣ обичай, който се пази като историческа традиция въ цариградската църква и до настояще време: